

Co je to : VĚK VODNÁŘE ?

Z horoskopů znáte jistě dvanáct zvířetnickových znamení, nazývaných také dvanáct vesmírných principů. Tyto principy si představujeme jako kruhový pás kolem Země, který je nezávislý na souhvězdích, podle kterých byla kdysi vybrána jejich pozemská jména. Tyto jednotlivé úseky působí na vývoj civilizací stále stejně, dříve i nyní. Poloha Země se ve vesmíru mění v mnoha ohledech (oběh kolem Slunce, oběh Sluneční soustavy kolem galaktického centra, pohyby galaxií), ale z pohledu na jednotlivé etapy vývoje lidstva je důležitá tzv. precese zemské osy. Laicky stručně řečeno jde o to, že zemská osa, kolem které se zeměkoule otáčí, nemá stále stejný směr, ale také podléhá pravidelnému kmitavému pohybu, vyvolaném přitažlivostí Měsíce. Důležitý pro nás je tzv. "jarní bod". Je to průsečík roviny zemského rovníku s rovinou ekliptiky - zdánlivé dráhy Slunce. Tento bod, díky kývavému pohybu zemské osy, jako když roztočíte káču a cvrnknete do ní, se pohybuje během 25 920 let celým kruhem. Mezi odborníky se tomu říká platónský nebo velký rok. A jeden jeho měsíc, čili jedna dvanáctina nebo také jedno zvířetnickové znamení trvá přibližně 2160 let. Tradičně má toto období název "věk". Každému věku jsou přiřazeny jisté charakteristické principy vlivů na život na Zemi. Od počátku vzniku Země do dnešní doby se tedy neustále střídá dvanáct základních principů ovlivňujících v logických souvislostech vědění a konání lidstva. Jednotlivé etapy tohoto vývoje můžeme vidět např. i dle různých historických analogií. Ve věku Býka (počátek -4551) vidíme kulturu Kréty či Egypta, kde byl uctíván býk, ve věku Berana (-2391) uctívají židé „beránka božího“ a od roku -231 začíná působit věk Ryb, vrcholící příchodem božího syna Ježíše, který dokázal nasytit hladové rybami. Roku 1929 začal současný věk Vodnáře, který je zobrazován jako postava vylévající z nádoby (svatého Grálu) živou vodu - vědění nové duchovní reformace, jak můžeme číst např. ve Zjevení Jana Křtitele - Apokalypse.

V každém z předchozích věků z poslední doby existovaly civilizace, které lze charakterizovat podle principů tohoto věku. V každé z těchto civilizací žily mimořádně vzdělané vůdčí osobnosti, mající za úkol vést lidstvo jistým směrem. Avšak vždy nebyly jejich zákony a pravidla správně pochopeny a prožívány, takže v každém věku dochází k ukončení vývojové etapy některé z civilizací. Ve věku Býka To byla civilizace Atlantidy, která přešla do sumerské a egyptské civilizace, pravděpodobně i do čínské, japonské a středoamerických civilizací. Ve věku Berana, který byl velmi významným pro dění v židovském národě, zde vidíme především Mojžíše, jehož prostřednictvím lidstvo obdrželo vědění o deseti správných zásadách přežití civilizace, známých jako Desatero božích přikázání. Po Mojžíšovi přišli v židovském národě proroci, kteří volali národ k obrácení, ale i v jiných částech světa se vtělili jiní duchovní vůdcové. Byli to Sidhárta a Gautama (Buddhové) v Indii, Lao-c' v Číně a Tibetu a Zoroaster (Zarathuštra) v Íránu. Srovnáme-li současné poznatky o jejich učení, zbavené balastu z náboženských dogmat, které do nich později vznikly, dostaneme u všech jednotný obraz stvoření světa a jeho zákonů. Protože však ani tyto osobnosti neprobudily nastálo dále upadající lidstvo, vtělila se na Zemi ve věku Ryb Boží láska v osobě Ježíše Krista, aby lidem podal pomoc v Božím Slově. Ježíš nepřišel proto, aby se nechal zavraždit a tím spasil naše hříchy, jak tvrdí obvykle církve. Jeho hlavní poslání spočívá v tom, že přinesl slovo pravdy. Lidé je však opět nepřijali, jeho zvěstovatele zavraždili, a nakonec si na Ježíšově smrti vybudovali dogma takového náboženství, které vyhovovalo jejich duchovní lenosti. Ve věku Ryb se ještě jednou objevila pomoc, a to v arabském národě. Prorok Mohamed zvěstoval

své učení (opět jinak než se dnes u muslimů traduje) a snažil se založit na Zemi opravdový stát Boží.

Je tragédií, že v každém z těchto případů nastal vždy místo vzestupu - duchovní sestup. Nyní se lidstvo ocitlo na počátku věku Vodnáře. Symbolicky tak můžeme vidět, čeho se nový věk bude týkat - přináší čistou vodu, pravdu na Zemi. Nové znalosti o člověku a vesmíru a o působení přírodních zákonů v něm. Všude kolem nás dnes můžeme vidět nebývalé množství různých nových duchovních informací, někdy pravdivých, jindy lidmi zkreslených. Záleží na každém z nás, aby si vybral a přijal za své ty správné informace, zaručující vývoj civilizace do budoucnosti. Věk Vodnáře je dobou světové očisty (jež byla mnoha lidem vícekrát duchovně zvěstována), a která se již více let ohlašuje mnohými katastrofickými událostmi, i konstelací hvězd. Nyní máme skutečně osud civilizace v našich rukou.

Je ovšem nutné konstatovat, že ne každý si tuto skutečnost dosud uvědomil. Existuje bezpočet různých sekt a hnutí, hlásajících konec světa, ale jen někteří hovoří o tom, že tímto koncem se myslí konec současného rozděleného světa na menšinu zbohatlíků a většinu živořících lidí i národů. Tzv. „spotřební společnost“ je posledním kamínkem do rakve současné civilizace, protože je založena na zcela falešných principech a pravidlech. Snaha donutit spotřebitele za pomoci podbízivé „falešné“ reklamy k co největším nákupům zboží, které obvykle vůbec nepotřebuje, je hlavním cílem všech výrobců, protože velikost produkce zpravidla určuje jejich zisk.

Neprodané výrobky je nutné fyzicky zlikvidovat, protože kdyby se rozdaly lidem zdarma, již by nekupovali nové a dražší zboží. Česko se stává odpadkovým košem západu, protože sem proudí stále více zboží, které by bylo jinak zcela neprodejné na západních trzích. Second handy a vietnamské tržnice přetékají takovým brakem, zatímco tradiční čeští výrobci marně hledají odbyt pro své výrobky za reálné ceny. Důsledkem politiky růstu „hrubého domácího produktu“ je jen znehodnocení neobnovitelných zdrojů surovin, lidské práce a iniciativy, která by mohla být použita na odstranění chudoby většiny lidstva. Příroda byla sice „konstruována“ na trvale udržitelný život, ale jen pro určitý počet lidí, chovajících se k ní s úctou a láskou. Lidstvo je nyní přemnoženým druhem, ničícím své životní prostředí a platí pravidlo, že každý takový druh buď vyhyne nebo omezí svůj počet, do doby dosažení rovnováhy. Paradoxní je, že jediným predátorem, který by reguloval přemnožený druh je lidstvo samo, což také zákonitě činí.

Věk Vodnáře je jistým přelomovým bodem v historii Země, kde vývoj začne nevyhnutelně směřovat od technicko-ekonomické civilizace zpět k duchovnímu rozvoji, přejícímu všem druhům umění a poznání. Za opravdové hodnoty již nebude považováno materiální bohatství, ale bohatví ducha – vědění a city. Je potěšitelné, že stále roste počet lidí, který si toto uvědomuje, bohužel proti nim stojí stále zájmy společností, prosazujících „globalizaci“ za účelem ovládnutí trhů i lidí. Proti nim může bojovat každý, kdo dosáhne poznání skutečných hodnot a bude je dále šířit. Až si to uvědomí většina z nás, bude dosaženo žádoucího obratu. Jsme nyní pouze na začátku Věku Vodnáře, takže nás čeká ještě dlouhá a pravděpodobně strastiplná cesta k nové a lepší společnosti.